KAMMARRÄTTEN

KR RÄTTSFALL

Jordbruksinventarium, anskaffat såsom ersättning för erforderlig reparation av byggnad

Hos 1962 års TN anförde en jordbrukare K följande. Han hade under beskattningsåret — i stället för att reparera en i sin ladugårdsbyggnad befintlig körbro — för 1.900 kr inköpt en höpress. Då denna var fastsatt i byggnadsgolvet, utgjorde den — liksom körbron — ett i byggnaden ingående inventarium. Enär köpeskillingen sålunda var att anse såsom kostnad för underhåll av byggnad, yrkade K avdrag med nämnda belopp.

PN lämnade emellertid yrkandet utan bifall, enär höpressen, som var hänförlig till lös egendom, inte kunde anses utgöra ersättning för till byggnaden hörande körbro och i målet inte heller visats, att höpressen ersatt annan lös egendom, vartill motsvarighet tidigare funnits å fastigheten.

Hos KR fullföljde K härefter sin talan.

Genom utslag den 11 nov. 1963 fann KR icke skäl att göra ändring i PN:s beslut.

Benefik barnrevers eller ej?

X hade vid arvskifte år 1949 efter sin avlidne fader tillskiftats en fastighet mot skyldighet att övertaga betalningsansvaret för egendomen besvärande lån samt att till sin moder gälda 47.500 kr på grund av en den 1 jan. s å av X utfärdad revers å detta belopp jämte 6 % ränta; till säkerhet för vissa X:s förpliktelser gentemot henne hade inteckningar lämnats i samma egendom. Modern hade fem år senare avlidit, efterlämnande X såsom ende dödsbodelägare. Vid arvskifte den 31 maj 1954 efter henne hade X överlåtit till ett vart av sina omyndiga söner en tredjedel av behållningen i dödsboet efter deras farmoder, i vilken behållning ingick en hennes fordran å ett belopp av 47.000 kr enligt ovannämnda revers. Barnen erhöll härvid var sin hälftendel i reversen.

Sedan X i sin deklaration 1961 vid beräkningen av underskott å fastigheten tillgodofört sig avdrag med 2.820 kr, avseende reversräntor, vilket belopp uppburits av sönerna med hälften vardera, vägrade PN avdrag för räntorna och beräknade egendomens underskott till 3.260 kr (= nedsättning med 2.829 kr, då fråga ansågs vara om ränta å gåvoreverser till minderåriga barn). Sönerna taxerades ej för reversräntan. Enär för deras del därefter inte förelåg beskattningsbar inkomst, upptogs deras förmögenheter till beskattning hos X.

I besvär hos KR anförde X bl. a. följande. Reversen var icke benefik utan onerös såväl med hänsyn till dess tillkomst som med hänsyn till enligt densamma reversutfärdaren åvilande förpliktelser. Den hade icke tillkommit i kapital-

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-07 17:22:36

överföringssyfte och föll varken skatterättsligt under reglerna avseende benefik revers eller civilrättsligt under lagen ang. vissa utfästelser om gåva. Reversen hade vid arvskiftet den 31 maj 1954 efter X:s moder tillskiftats de minderåriga barnen såsom delägare i dödsboet och dessa hade därvid företrätts av god man.

I förklaring över besvären yttrade TI bl. a. följande. Reversen hade av X ursprungligen överlämnats till hans moder. Då X var ensam arvinge efter modern, ägde han vid moderns död helt och fritt förfoga över arvet efter henne. Reversen skulle i och med moderns död ha övergått i X:s ägo, om denne icke efter moderns död fattat beslutet att avstå en del av sitt arv till barnen. Vid bedömande av de skatterättsliga förhållandena måste detta beslut jämställas med att X överlämnat en gåva till barnen. Då reversen i och med moderns död skulle ha upphört att vara skuld för X, innebar överlämnandet av densamma till barnen en utfästelse från X:s sida att betala barnen det å reversen angivna beloppet samt att betala ränta därå. Under de föreliggande förhållandena måste reversen vid taxeringen jämställas med en benefik barnrevers, och kunde X icke vara berättigad till avdrag för räntan å reversen.

Genom utslag den 5 okt. 1963 fann KR skäl ha saknats att vägra avdrag för ifrågavarande till sönerna utgivna räntor å tillhopa 2.820 kr. (Då beskattningsbar inkomst alltså skulle föreligga för barnen, blev X ej heller skattskyldig för deras förmögenheter.)

Begreppet "hemsömmerska" vid taxering till varuskatt

En sömmerska A avgav inte prel. deklarationer till ledning för taxering till allmän varuskatt (avs) 1961.

Emellertid taxerade TN henne till avs för en skattepliktig omsättning av 2.300 kr.

Hos PN yrkade A, att taxeringen måtte undanröjas, vilket yrkande PN även biföll. Beslutet motiverades sålunda. Handlingarna utvisade, att A under beskattningsåret bedrivit sömnadsverksamhet i sitt hem, att sömnaden skett med tyger, som tillhandahållits av hennes kunder samt att omsättningen i rörelsen uppgått till 2.305 kr. Enligt 13 § F om avs förelåg inte skattskyldighet till sådan skatt vid tjänsteprestation med avseende på kläder och andra textilvaror, där den som utförde prestationen inte har fast driftställe för verksamheten. Med hänsyn till vad i målet blivit upplyst om de förhållanden, under vilka A:s sömnadsverksamhet bedrivits samt till verksamhetens oansenlighet finner PN enbart den omständigheten att A utfört sömnaden i sitt hem inte kunna anses innebära att hon utövat rörelse från fast driftställe i den bemärkelse, som anges i 61 § KL.

KR — varest TI yrkade, att A måtte taxeras till avs för en skattepliktig omsättning av 2.100 kr — fann genom utslag den 3 okt. 1963 ej skäl att göra ändring i PN:s beslut.

Anm. se II Medd. från riksskattenämnden (ang. den allmänna varuskatten) 1960 nr 4: 8.

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-07 17:22:36